
KONTREFETOWANIE (2) *sb n*

Oba o oraz pierwsze dwa e prawdopodobnie jasne; a jasne.

sg N a. A kontrefetowani(e) (1). ◊ L kontrefetowaniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Malowanie lub rzeźbienie czyjejs postaci; tu przen: opisywanie [kogo, czego] (2) : Do tegoż też przyłącza się bączne contrefethowanie/ á pokazowanie czyich obyczáíow/ábo przyrodzonych niedostátkow/ iáko pan Gábriel nász Grábowiecki wtym íeft olobny GórnDworz O8; A iáko w pirwzey długiey/ á foremney powieści/ ábo też y w contrefetowáníu kogo/ mamy się tego ítrzedz/ ábyfmy w niczym niebyli podobni błaznom GórnDworz P6v.

Cf **KONTREFETOWAĆ**

HG